

Саборна посланица светог апостола Јакова

Благословен је род трпљења у невољи. Извор грехова. Треба примити реч Божију и чинити по њој.

¹ Од Јакова, Бога и Господа Исуса Христа слуге, свима дванаест колена расејаним по свету поздравље.

² Сваку радост имајте, браћо моја, кад падате у различне напасти,

³ знајући да кушање ваше вере гради трпљење;

⁴ а трпљење нека дело довршује, да будете савршени и цели без икакве мане.

⁵ Ако ли коме од вас недостаје премудрости, нека иште у Бога који даје свакоме без разлике и не кори никога, и даће му се;

⁶ али нека иште с вером, не сумњајући ништа; јер који се сумња он је као морски валови, које ветрови подижу и размећу.

⁷ Јер такав човек нека не мисли да ће примити шта од Бога.

⁸ Који двоуми непостојан је у свима путевима својим.

⁹ А понижени брат нека се хвали висином својом;

¹⁰ а богати својом понизношћу; јер ће проћи као цвет травни.

¹¹ Јер сунце огреја с врућином, и осуши траву, и цвет њен отпаде, и красота лица њена погибе; тако ће и богати у хођењу свом увенути.

¹² Благо човеку који претрпи напаст; јер кад буде кушан примиће венац живота, који Бог обрече онима који га љубе.

¹³ Ниједан кад се куша да не говори: Бог ме куша; јер се Бог не може злом искушати, и Он не куша никога;

¹⁴ него сваког куша његова сласт, која га вуче и мами.

¹⁵ Тада затрудневши сласт рађа грех; а грех учињен рађа смрт.

¹⁶ Не варајте се, љубазна браћо моја!

¹⁷ Сваки добри дар и сваки поклон савршени одозго је, долази од Оца светлости, у ког нема промењивања ни мењања видеа и мрака;

¹⁸ јер нас драговољно породила речју истине, да будемо новина од Његовог створења.

¹⁹ Зато, љубазна браћо моја, нека буде сваки човек брз чути а спор говорити и спор срдити се.

²⁰ Јер срдња човечија не чини правде Божије.

²¹ Зато одбаците сваку нечистоту и сувишак злобе, и с кротошћу примите усађену реч која може спасти душе ваше.

²² Будите, пак, творци речи, а не само слушачи, варајући сами себе.

²³ Јер ако ко слуша реч а не твори, он је као човек који гледа лице тела свог у огледалу;

²⁴ јер се огледа па отиде, и одмах заборави какав беше.

²⁵ Али који провиди у савршени закон слободе и остане у њему, и не буде заборавни слушач, него творац дела, онај ће бити блажен у делу свом.

²⁶ Ако који од вас мисли да верује, и не зауздава језик свој, него вара срце своје, његова је вера узалуд.

²⁷ Јер вера чиста и без мане пред Богом и Оцем јесте ова: обилазити сироте и удовице у њиховим невољама, и држати себе непогањеног од света.

2

Права вера не гледа ко је ко и показује се делима.

¹ Браћо моја! У вери Господа нашег славног Исуса Христа не гледајте ко је ко;

² јер ако дође у цркву вашу човек са златним прстеном и у светлој хаљини, а дође и сиромаш у рђавој хаљини,

³ и погледате на оног у светлој хаљини, и кажете му: Ти седи овде лепо, а сиромашу кажете: Ти стани тамо, или седи овде ниже подножја мог;

⁴ и не расудисте у себи, него бисте судије злих помисли.

⁵ Чујте, љубазна браћо моја, не изабра ли Бог сиромаше овог света да буду богати вером, и наследници царства које обрече онима који њега љубе?

⁶ А ви осрамотисте сиромаша. Нису ли то богати који вас муче и вуку вас на судове?

⁷ Не хуле ли они на добро име ваше којим сте се назвали?

⁸ Ако, дакле, закон царски извршујете по писму: Љуби ближњег као самог себе, добро чините;

⁹ ако ли гледате ко је ко, грех чините, и бићете покарани од закона као преступници;

¹⁰ јер који сав закон одржи а сагреши у једном, крив је за све,

¹¹ јер Онај који је рекао: Не чини прељубе, рекао је и: Не убиј. Ако дакле не учиниш прељубе а убијеш, постао си преступник закона.

¹² Тако говорите и тако творите као они који ће законом слободе бити суђени;

¹³ јер ће ономе бити суд без милости који не чини милости; и хвали се милост на суду.

¹⁴ Каква је корист, браћо моја, ако ко рече да има веру а дела нема? Зар га може вера спасти?

¹⁵ Ако, на пример, брат и ли сестра голи буду, или немају шта да једу,

¹⁶ и рече им који од вас: Идите с миром, грејте се, и наситите се, а не да им потребе телесне, шта помаже?

¹⁷ Тако и вера ако нема дела, мртва је по себи.

¹⁸ Но може ко рећи: Ти имаш веру, а ја имам дела. Покажи ми веру своју без дела својих, а ја ћу теби показати веру своју из дела својих.

¹⁹ Ти верујеш да је један Бог; добро чиниш; и ђаволи верују, и дрхћу.

²⁰ Али хоћеш ли разумети, о човече сујетни! Да је вера без дела мртва?

²¹ Авраам отац наш не оправда ли се делима кад принесе Исака, сина свог, на олтар?

²² Видиш ли да вера поможе делима његовим, и кроз дела сврши се вера?

²³ И изврши се писмо које говори: Авраам верова Богу, и прими му се у правду, и пријатељ Божји назва се.

²⁴ Видите ли, дакле, да се делима правда човек, а не самом вером?

²⁵ А тако и Раав курва не оправда ли се делима кад прими уходе, и изведе их другим путем?

²⁶ Јер, као што је тело без духа мртво, тако је и вера без добрих дела мртва.

3

Грешан језик. Премудрост одозго.

¹ Не тражите, браћо моја, да будете многи учитељи, знајући да ћемо већма бити осуђени,

² јер сви погрешујемо много пута. Али ко у речи не погрешује, онај је савршен човек, може зауздати и све тело.

³ Јер гле, и коњима мећемо жвале у уста да нам се покоравају, и све тело њихово окрећемо.

⁴ Гле и лађе, ако су и велике и силни их ветрови гоне, окрећу се малом крмицом куда хоће онај који управља.

⁵ А тако је и језик мали уд, и много чини.

Гле, мала ватра, и колике велике шуме сажеже.

⁶ И језик је ватра, свет пут неправде. Тако и језик живи међу нашим удима, поганећи све тело, и палећи време живота нашег, и запаљујући се од пакла.

⁷ Јер сав род звериња и птица, и бубина и риба, припитомљава се и припитомио се роду човечијем;

⁸ а језик нико од људи не може припитомити, јер је немирно зло, пуно једа смртоноснога.

⁹ Њиме благосиљамо Бога и Оца, и њиме кунемо људе, који су створени по обличју Божијем.

¹⁰ Из једних уста излази благослов и клетва. Не ваља, љубазна браћо моја, да ово тако бива.

¹¹ Еда ли може извор из једне главе точити слатко и горко?

¹² Може ли, браћо моја, смоква маслине рађати или винова лоза смокве? Тако ниједан извор не даје слане и слатке воде.

¹³ Ко је међу вама мудар и паметан нека покаже од доброг живљења дела своја у кротости и премудрости.

¹⁴ Ако ли имате горку завист и свађу у срцима својим, не хвалите се, ни лажите на истину.

¹⁵ Ово није она премудрост што силази одозго, него земаљска, људска, ђаволска.

¹⁶ Јер где је завист и свађа онде је неслога и свака зла ствар.

¹⁷ А која је премудрост одозго она је најпре чиста, а потом мирна, кротка, покорна, пуна милости и добрих плодова, без хатера, и нелицемерна.

¹⁸ А плод правде у миру сеје се онима који мир чине.

4

Противљење жељама. Треба се понизити пред Господом. Не треба се уздати у световне послове.

¹ Откуда ратови и распре међу нама? Не отуда ли, од сласти ваших, које се боре у вашим удима?

² Желите и немате; убијате и завидите, и не можете да добијете; борите се и војујете, и немате, јер не иштете.

³ Иштете, и не примате, јер зло иштете, да у сластима својим трошите.

⁴ Прељубочинци и прељубочинице! Не знате ли да је пријатељство овог света непријатељство Богу? Јер који хоће свету пријатељ да буде, непријатељ Божји постаје.

⁵ Или мислите да писмо узалуд говори: Дух који у нама живи мрзи на завист?

⁶ А Он даје већу благодат. Јер говори: Господ супроти се поноситима, а пониженима даје благодат.

⁷ Покорите се, дакле, Богу а противите се ђаволу и побећи ће од вас.

⁸ Приближите се к Богу, и Он ће се приближити к вама. Очистите руке, грешници, поправите срца своја, непостојани.

⁹ Будите жалосни и плачите и јаучите: смех ваш нека се претвори у плач, и радост у жалост.

¹⁰ Понизите се пред Господом, и подигнуће вас.

¹¹ Не опадајте један другог, браћо; јер ко опада брата или осуђује брата свог опада закон и осуђује закон, а ако закон осуђујеш, ниси творац закона, него судија.

¹² Један је законодавац и судија, који може спасти и погубити; а ти ко си што другог осуђујеш?

¹³ Слушајте сад ви који говорите: Данас или сутра поћи ћемо у овај или онај град, и седећемо онде једну годину, и трговаћемо и добијаћемо.

¹⁴ Ви који не знате шта ће бити сутра. Јер шта је ваш живот? Он је пара, која се замало покаже, а потом нестане.

¹⁵ Место да говорите: Ако Господ хтедбуде, и живи будемо учинићемо ово или оно.

¹⁶ А сад се хвалите својим поносом. Свака је хвала таква зла.

¹⁷ Јер који зна добро чинити и не чини, грех му је.

5

О варљивом богатству. Стрпљивост према браћи. О лакомисленом заклињању, моћ

молитве и љубави према грешнику.

¹ Ходите ви сад, богати, плачите и ридајте за своје љуте невоље које иду на вас.

² Богатство ваше иструхну, и хаљине ваше поједоше мољци;

³ злато ваше и сребро зарђа, и рђа њихова биће сведочанство на вас: изјешће тело ваше као огањ. Стекосте богатство у последње дане.

⁴ Гле, виче плата ваших посленика који су радили њиве ваше и ви сте им откинули; и вика жетелаца дође до ушију Господа Саваота.

⁵ Веселисте се на земљи, и насладисте се; ухранисте срца своја, као на дан заклања.

⁶ Осудисте, убилисте праведника, и не брани вам се.

⁷ Трпите, дакле, браћо моја, до доласка Господњег. Гле, тежак чека племенити род из земље, и радо трпи док не прими дажд рани и позни.

⁸ Трпите, дакле, и ви и утврдите срца своја, јер се долазак Господњи приближи.

⁹ Не уздишите један на другог, браћо, да не будете осуђени: гле, судија стоји пред вратима.

¹⁰ Узмите, браћо моја, за углед страдања пророке који говорише у име Господа.

¹¹ Гле, блажене називамо оне који претрпеше. Трпљење Јовљево чувате, и последак Господњи видесте: јер је Господ милостив и смилује се.

¹² А пре свега, браћо моја, не куните се ни небом ни земљом, ни другом каквом клетвом; него нека буде шта јесте да, и шта није не, да не паднете под суд.

¹³ Мучи ли се ко међу вама, нека се моли Богу; је ли ко весео нека хвали Бога.

¹⁴ Болује ли ко међу вама, нека дозове старешине црквене, те нека читају молитву над њим, и нека га помажу уљем у име Господње.

¹⁵ И молитва вере помоћи ће болеснику, и подигнуће га Господ; и ако је грехе учинио, опростиће му се.

¹⁶ Исповедајте, дакле, један другом грехе, и молит се Богу један за другог, да оздрављате; јер непрестана молитва праведног много може помоћи.

¹⁷ Илија беше човек смртан као и ми, и помоли се Богу да не буде дажда, и не удари дажд на земљу за три године и шест месеци.

¹⁸ И опет се помоли и небо даде дажд, и земља изнесе род свој.

¹⁹ Браћо! Ако ко од вас зађе с пута истине, и обрати га ко,

²⁰ нека зна да ће онај који обрати грешника с кривог пута његовог спасти душу од смрти, и покрити мноштво греха.

**Свето писмо или Библија Превод
Даничић-Караџић
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8